

Publicerad 2020-02-08 20:45 av Bossepoet från Österbotten

## **ARVSSYND**

### **ELÄNDIGT ARV I ARVSMASSA**

Neandertalaren sitter trött i sin ärvda fåtölj gäspar slött och bligar slugt mot sin nyfunna vän.

Hästsvansklädda flicka, snart med genetikens stränga lagar.

Det går, att i hennes framtida arv spåra, även min artfrämmande person.

Hon skall få Min arvsmassa som framtidsgåva, detta viskar jag i hennes öra. Den dagen åstundas snart, men vilket under kommer då att ske, du väna sapiensbarn ur släktet Homo.

I den upplysta framtidens ljus blir jag din avkommas far i evighet. Under över alla under ingen kommer någonsin att se mysteriet i dessa mina ovanligt vanliga gener.

De med sin dolda magiskt dansande spiral, förvirrar endast det uppenbara och sanna.

Min mor din mormor var, bland min arvsmassa dold. Så finurligt och naturligt, aldrig uppdagas sanningen mera enkelt min vän. Gen gemenskapens budord nummer ett.

Men vem var då min far.

Mysteriets cirkel blev sluten när ormen bet sig i sin svans.

© Bosse 8 december 2020.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bossepoet från Österbotten med Poeter.se id #53281 innehar upphovsrätten